

SNEDKERSANG.

Moderato.

N° 3.
SANG.

PIANO.

V. 1. Af Sorg der ei fin - des i Ver - den saa lidt vi
 V. 2. Hvad hjel - per det vel at med J - ver og Flid de
 V. 3. De tøm - re den Sne - ke med me - gen U - mag der
 V. 4. Og al - drig saa man - ge for Ar - bei - det staae om -

1. fø - des til U - ro og Smer - te, selv Glæ - den den tyn - de Fi - ne - ring er tidt der
 2. fil - te paa Sta - ter - nes Ram - me? kun U - tak de hø - ste for Møi - e og Slid, og
 3. kæmper mod vil - den - de Bøl - ger: den knu - ses om si - der i Stor - mens Brag, og
 4. si - der Du vilt dog ud - raa - be: slet In - tet er va - rigt, be - standig jeg saae de

1. skju - ler et orm - stuk - ket Hjer - - te. Men Sned - ke - ren: byg - - ger det
 2. Ver - den bli'er al - tid den sam - - me. Men Sned - ke - ren fil - - ter de
 3. dybt sig i Af - grun - den del - - ger. Naar Sned - ke - rens Snek - - ke dig
 4. Fu - ske - re e - re til - ho - - be. Men sidst Du det Styk - - ke hos

mf
 1. Huus dog forvist, hvor Kummer og Møi - e for - svinder til - sidst, ja Sned - ke - ren byg - ger det
 2. Plan - ker forvist, der jev - ne al Anstød og Modgang til - sidst, men Sned - ke - ren fil - ter de
 3. ta - ger i Favn, den bærer dig trygt til for - øn - ske - de Havn, naar Sned - ke - rens Snek - ke dig
 4. Sned - keren seer, hvor - o - ver du al - drig be - kla - ger dig meer, men sidst Du det Styk - ke hos

p
 1. Huus dog for - vist, hvor Kummer og Møi - e for - svin - der til - sidst.
 2. Plan - ker for - vist, der jev - ne al An - stød og Modgang til - sidst.
 3. ta - ger i Favn, den bæ - rer dig trygt til for - øn - ske - de Havn.
 4. Sned - ke - ren seer, hvor - o - ver du al - drig be - kla - ger dig meer. (St. St. Blücher.)

f *p*